

Justitsministeren (Elmquist): Jeg er ganske enig med det ærede Medlem i, at en Tjenestemand har større Ansvar og større Pligter end noget andet Medlem af det danske Samfund, og derfor er det ogsaa, at vi har faaet hele denne Lovgivning, der rammer Tjenestemanden saa haardt, naar han ikke har opført sig nationalt korrekt. Det er netop Motiveringen derfor:

Jeg har sagt, at Motiveringen for Lovforslaget er, at man har indset, at det vil være rigtigt at indføre en Appellinstans, selv om det først sker nu, fordi det er rimeligt at give dem, der er ramt saa haardt, at de er blevet afskediget og dermed har faaet en meget alvorlig Kokarde paa sig, Adgang til at appellere Kendelsen for en højere Ret. Og saa spørger det ærede Medlem: Hvem er „man“? Det skulde ikke være nødvendigt at belære det ærede Medlem derom, for det ærede Medlem maa vide, at Spørgsmaalet, som jeg ogsaa gjorde Redé for i min Forelæggelsestale, er rejst her i Rigsdagen, bl. a. af Det konservative Folkeparti, og at det derefter har været behandlet i et Udvalg. Flertallet af dette Udvalgs Medlemmer bad Regeringen om at komme med et Forslag, og da Regeringen mente, at det var velmotiveret, kom den med et Forslag. Det er altsaa det „man“, der staar bag ved Forslagets Fremkomst.

Saa sagde det ærede Medlem, at man kan selvfølgelig kun give Udtryk for den Anskuelse, man har. Det er rigtigt. Det ærede Medlem gav Udtryk for, hvad han mente med Hensyn til Tilfredsheden med Retsopgøret, og jeg gav Udtryk for, hvad jeg mente. Jeg forstod, at det ærede Medlem havde sine Erfaringer fra den Arbejdsplads, hvor han færdes; men hvis det ærede Medlem kun bygger paa det, han hører paa sin Arbejdsplads, er Grundlaget maaske noget svagt. Jeg bygger min Opfattelse paa, hvad jeg har hørt under min Færden ud over hele Landet, hvad jeg har hørt fra vidt forskellige Kredse, og det er mit Indtryk, som jeg sagde før — herom er for øvrigt baade det ærede Medlem, der talte paa Socialdemokratiets Vegne, og det ærede Medlem Hr. Chr. Nielsen enig med mig —, at man ønsker at blive færdig med Retsopgøret. Jeg har tillige det Indtryk, at man i det store og hele mener, at Udrensningen er forløbet nogenlunde tilfredsstillende.

Naar det ærede Medlem bliver ved med at fremhæve, at det nok skal vise sig, at der bliver Uro, naar dette Lovforslag gennemføres, skal jeg kun sige, at noget særlig godt Middel til at skabe Ro er det jo ikke at blive ved med at prædike paa

den Maade. Jeg tror ikke, det vil lykkes hverken paa den ene eller den anden Maade at skabe Uro, for jeg har den absolutte Tro til Tjenestemændene, at de i et Samfund som vort, der elsker at prise sig for sin høje Kultur, vil forstaa, at hvis Lovgivningsmagten gennemfører en Appeldomstol, maa ogsaa Tjenestemændene respektere dens Afgørelser. Saaledes er naturligvis Tjenestemændenes Indstilling, og jeg synes, det er at tillægge dem meget ringe Egenskaber, naar man som det ærede Medlem bliver ved at tale om, at det vil skabe Uro blandt Tjenestemændene, naar de skal bøje sig for en Appeldomstols Afgørelse.

Hermed sluttede Forhandlingene.

Lovforslagets Overgang til anden Behandling

vedtoges uden Afstemning.

Man gik derefter til:

Første Behandling af Forslag til Lov om Tillæg til Lov om Rettens Pleje. (Midlertidig Udvidelse af Højesteret).

(Lovforslaget findes i Tillæg C. Sp. 1339).

Lovforslaget sattes til Forhandling.

Justitsministeren (Elmquist): Det Lovforslag, som jeg lige havde den Ære at anbefale paa Finansministerens Vegne, forudsætter, at den Ankeinstans, der skal etableres, faar en Højesteretsdommer til Formand. Denne Ankeinstans skal, som jeg nævnte, være Ankeinstans baade for Tjenestemandstolens Afgørelser og for de Afgørelser, der træffes af Den ekstraordinære Undersøgelseskommision. Man er klar over, at disse Hverv vil beslaglægge den paa-gældende Højesteretsdommers Arbejdskraft i et saadant Omfang, at han i hvert Fald paa et vist Tidspunkt ikke vil kunne deltage i Højesterets Arbejde, og da Højesteret med den Belastning, Højesteret har i Øjeblikket, ikke kan taale at undvære en Dommer i hvert Fald for nogen Tid, vil det være nødvendigt midlertidigt at udvide det Antal Højesteretsdommere, som er fastsat i Retsplejeloven, med 1. Det foreslaas derfor, at der ud over det i Retsplejeloven fastsatte Antal Højesteretsdommere kan beskikkes yderligere 1 Højesteretsdommer. Men da det er Meningen, at man kun skal have denne ekstra Højesteretsdommer i den Tid, da